

[Gerda Møller.]

dene i det hele taget? Der er jo ikke så forfærdelig megen frihed, om der overhovedet er nogen.

Men at indlede tjenestemandssager mod enkelte personer vil netop være forfølgelse, og det vil vi ikke være med til. Kun så længe debatten holdes i generelle vendinger, er den en nyttig foranstaltning til sikring af balancen i uddannelsen, og det er den balance, vi ønsker at nå frem til.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal kun bruge ganske kort tid, for vi har været langt omkring i denne debat, og der er som sagt sagt mange ord. Men jeg kan ikke nære mig for at sige, at jeg synes, det er så sødt at lytte til fru Ritt Bjerregaard. Når hun omtaler undervisningsministeren, kan man næsten fornemme, at der flyver gnister gennem luften.

Jeg må også rette et par bemærkninger til socialdemokraterne hr. Robert Pedersen og hr. Lysholt Hansen, hvoraf sidstnævnte fik megen ros, og derfor kan det måske være på sin plads, at jeg drypper lidt malurt i bægeret. Jeg er også enig med dem i, at demokratiets styrke består i eftergivenhed, men jeg synes, de glemmer at nævne én ting til, nemlig at demokratiets styrke også består i fasthed. Jeg mener, at det at påstå noget andet er en vattet form for liberalisme.

Vi kan ikke tale om demokrati, hvis vi ikke taler om ansvar, og vi kan ikke tale om demokrati, hvis vi ikke sætter ansvaret i centrum, nemlig ansvaret over for de beslutninger, der bliver taget i demokratiets navn.

Det fører mig over til hr. Gert Petersen og andre, som så farlige tendenser i denne debat, fordi de mente, den kunne føre tilbage til ensretning og andre dårligdomme. Her må jeg stille mig forundret og sige: ja men hvad er det, vi har brugt alle disse timer til at understrege gang på gang? Jeg tror ikke, der har været én taler heroppe i dag, der ikke har understreget, at den vej vil vi ikke. Og det er blevet sagt gang på gang, at vi vil ingen hetz i folkeskolen, vi vil ikke tage den og den og den lærer ud og afskedige. Tværtimod. Men vi har understreget, hvad vi også føler er demokratiets væsen, nemlig at demokratiet fastsætter de spilleregler, inden for hvilke man trives. Det må vi gøre opmærksom på.

Hr. K. Helveg Petersen var i sit indlæg inde på skolens problemer, som han mente var helt anderledes dybtgående, end det måske afspejlede sig i denne debat. Det var også en af årsagerne til, at jeg selv forsøgte at dreje debatten mere over i retning af en samfundsdebat, for jeg er enig i, at folkeskolens problemer er dybtgående. Jeg er også enig i, at folkeskolens problemer i mange tilfælde afspejler samfundets problemer, jeg er enig i, at problemerne ligger i ophobning af kundskaber, og jeg er enig i, at et af folkeskolens vigtigste formål er at oplære til at lære. Men det er en pædagogisk debat, som vi en anden gang må have her. Derfor håber jeg, at denne lange dag, om ikke andet, så vil føre frem til, at vi snart må få klarhed omkring skolen, og at vi snart må få vedtaget de ændringer i skoleloven, som er nødvendige. Må jeg i den forbindelse sige, at den definition, som undervisningsministeren gav med hensyn til metodefrihed, er jeg fuldstændig enig i.

Maigaard (SF):

Jeg har sagt, at de problemer, vi drøftede, egentlig var skinproblemer. Undervisningsministeren svarede, at det kunne ikke have sin rigtighed; så længe vi havde talt om det her i tinget, kunne det ikke være skinproblemer. Men det, der er det reelle problem i denne sag, er den uro, den angst, der er skabt i skolen; indoktrineringsproblemet er et skinproblem.

Jeg synes, det er tankevækkende, at hr. K. Helveg Petersen her gør opmærksom på noget, som vi alle sammen ved: at påvirkningerne fra samfundet ind i skolen er langt stærkere end påvirkningen fra skolen ud i samfundet. Det sætter jo dette indoktrineringshalløj i relief.

Det er ikke bare undervisningsdirektøren, der tager til møder og drøfter problemerne med forældrene. Jeg tror, vi alle, efterhånden som debatten blev rejst og man var bekymret for dette her, har mødt folk, som spurgte, hvad vi mente om indoktrineringen. Jeg mener, at mønsteret har været følgende. Man har spurgt folk, for man kunne mærke, det var noget, de lagde vægt på, det var et vigtigt anliggende for dem: er det Deres børn, der bliver indoktrineret? Nej da, vores børn har en dejlig lærer, og vi er meget tilfredse, vi er glade for den skole,